

Екатерина Ненчева

И тихо, с две очи...

И тихо, с две очи,
Ти в миг, като с лъчи небесни,
От сън разбуди моето сърце.
И в рой избликнали лъчи
То трепна сгряно за живот със песни!

Но литна ти далеч,
Лъчи изгаснаха в сърцето,
Душата ми угасва в черен мрак...
Ела, ела, върни се веч,
О, първий сън върни ми на сърцето!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6473>]